

Sztandar Biblijny

„Ześlij światłość i prawdę Twoją! niech one mnie prowadzą ...”

Psaln 43: 3.

„Podnieście Sztandar do Narodów“

— Izajasza 62:10 —

Wewnątrz numeru . . .

Ponowne zgromadzenie

Izraela 34

Tysiąclecie i Królestwo

przychodzące na ziemię 42

Namaszczenie Dawida

przez Samuela 48

PONOWNE ZGROMADZENIE IZRAELA

JEDNYM Z NAJCUDOWNIEJSZYCH I NAJBARDZIEJ ZNAMIENNYCH WYPEŁNIEŃ PROROCTW w naszych czasach jest ponowne zgromadzenie Izraela w jego ojczyźnie. Zgodnie z Pismem Świętym jest to jeden z dowodów, który oznacza, że bliskie jest ustanowienie Królestwa Bożego wraz z towarzyszącymi mu błogosławieństwami dla całego świata ludzkości (Izaj. 2:2-4; Mich. 4:1-4; Łuk. 21:29-31; Rzym. 11:12, 15). Zarówno Żydzi, jak i poganie spodziewają się i mają nadzieję na ustanowienie tego Królestwa (Dan. 2:35, 44; 7:13, 14, 18, 22, 27; Mat. 6:10), dlatego opis znaczących wydarzeń związanych z ponownym zgromadzeniem Izraela w jego ojczyźnie, jaki jest podany w tym artykule, powinien głęboko zainteresować wszystkich.

Wszystkie oczy są zwrócone na Izraela

IZRAEL PO OBALENIU SEDEKIASZA

Zaczynamy rozważania od wątku historii Izraela w czasie (607 przed Chr.), kiedy Nabuchodonozor, król babiloński, zdetronizował króla Sede-kiasza, zabrał jego i lud do niewoli w Babilonie, zniszczył Jeruzalem i świątynię oraz spustoszył ziemię, wypełniając słowa proroków (Ezech. 21:25-27; Jer. 25:9-11; 2 Kron. 36:17-21). Pro-roctwo podawało także długość spustoszenia ziemi, czyli siedemdziesiąt lat; i to także zostało wypełnione. Cyrus, król Persji, podbił Babilon i w pierwszym roku swego panowania, który oznaczał koniec tych siedemdziesięciu lat, wydał oświadczenie, które nie tylko udzielało Izraelitom pozwolenia na powrót do ziemi i odbudowę Jeruzalemu, lecz także sprzyjało im w dokonywaniu tego (2 Kron. 36: 22, 23; Ezdr. 1). Zatem wie-

lu Izraelitów powróciło, o czym mówią księgi Ezdrasza i Nehemiasza. Chociaż Jeruzalem zostało wówczas odbudowane i jeńcy powrócili, to Izraelowi nie zapewniono pełnej niepodległości. Chociaż dzięki Cyrusowi przywrócono im ziemię i osobistą wolność, to jako naród byli poddani kolejno Medo-Persom, Grekom i Rzymianom.

PROROCTWO DANIELA O 70 TYGODNIACH

Prorok Daniel prorokował o okresie 70 tygodni (Dan. 9:24-27), z których 69 obejmowało czas od wyjścia dekretu o odbudowie Jeruzalemu do Mesjasza Księcia (w.25). Posługując się kluczem dzień za rok (Ezech. 4:6), 70 symbolicznych tygodni to okres 490 lat; a 69 symbolicznych tygodni (483 lata) obejmowało okres od pełnomocnictwa Nehemiasza (Neh. 2:3-8; 6:15; 7:1) w roku 455 przed Chr. do 29 roku naszej ery, kiedy izraelski Mesjasz Książę został objawiony. W środku siedemdziesiątego tygodnia izraelski Mesjasz miał być zabity, lecz nie z powodu Swjej winy (Dan. 9:26); a było to dokładnie 3 i ½ roku (pół symbolicznego tygodnia) po jesieni 29 roku, na wiosnę 33 roku, kiedy izraelski Mesjasz został ukrzyżowany. Z powodu odrzucenia przez Żydów ich Mesjasza, okres szczególnej łaski dla nich, jako narodu, zakończył się w 33 roku, choć szczególna łaska dla indywidualnych Żydów trwała aż do końca siedemdziesiątego tygodnia (Dan. 9:27), do 36 roku Pańskiego, kiedy zaczęła ona przechodzić do pogan, z których pierwszym był Korneliusz (Dz.Ap.10). Przepowiedziane było również spustoszenie miasta i świątyni (Dan. 9:26, 27); to zostało dokonane, kiedy rzymski książę – Tytus – i jego armia, zniszczyli Jeruzalem w latach 70-73. Wielkie cierpienia Żydów w tamtym czasie i wynikające z tego rozproszenie ich pomiędzy wszystkie narody jest opisane w Łuk. 21:20-24.

Ich rozproszenie w wielu krajach przez cały Wiek Ewangelii zostało przepowiedziane w wielu innych prorocत्वach, np.: Izaj. 43:5, 6; Jer. 16:13-16; 23:7, 8; 29:14; 30:11; 32:37. Inne wersety również przepowiadają spustoszenie ich ziemi i miast, np.: 5 Moj. 29:22-24, 27; Izaj. 17:4-6; Jer. 4:20, 26-28; 12:4, 7, 10-13; 19:8; Amosa 3:14; 5:3, 5; 7:8, 9; Mich. 1:6; Mat. 11:20-24.

Disraeli, Żyd, uczynił kwestią
Międzynarodowego Prawa to, by Żydom
udzielić prawa do osiedlania się w Palestynie

ZWROTNY PUNKT W POWROCIE ŁASKI

Na Kongresie Narodów w Berlinie, w czerwcu 1878 roku, Europejskie Porozumienie Narodów, pod przywództwem Żyda Disraeliego, ówczesnego Premiera Anglii, uczyniło *kwestią Międzynarodowego Prawa* to, by Żydom udzielić prawa do osiedlania się w Palestynie, usuwając z niego uciążliwą przeszkodę. To wtedy Anglia objęła powszechny protektorat nad azjatyckimi prowincjami Turcji, wśród których znajdowała się Palestyna, a rząd turecki zmienił na lepsze swe prawa odnoszące się do cudzoziemców, które złagodziły warunki życia Żydów mieszkających w Palestynie, jak również częściowo otworzyły drogę do osiedlania się tam innych wraz z przywilejem posiadania nieruchomości. Poprzednio Żyd był jedynie psem potracanym, kopanym oraz znieważanym przez swego mahometańskiego władcę i odmawiano mu najbardziej podstawowych przywilejów egzystencji w ziemi, która była dla niego święta ze względu na pamięć o przeszłości oraz obietnice dotyczące przyszłości. Musimy pamiętać, że rok 1878 był jedynie punktem zwrotnym w powrocie łaski do cielesnego Izraela. Ich powrót do łaski oraz powrót do ziemi miał być stopniowy, tak jak ich upadek był stopniowy.

ROZWAŻANIE JEREMIASZA 16:14-16

Ponieważ proroctwo Jer. 16:14-16 jest jednym z najbardziej jasnych fragmentów Biblii opisujących ponowne zgromadzenie Izraela w Ziemi Świętej, obecnie przestudiujemy go w łączności z tym. Cytujemy: „Oto dni idą, mówi PAN, że nie rzeką więcej: jako żyje PAN, który wywiódł synów izraelskich z ziemi egipskiej. Ale: jako żyje PAN, który wywiódł synów izraelskich z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, gdy ich znowu przywiodę do ziemi ich, którą dałem ojcom ich. Oto ja pošlę do wielu rybaków (mówi Pan), aby ich łowili; potem pošlę do wielu łowców, aby ich łapali na wszelkiej górze i na wszelkim pagórku i w dziurach skalnych”.

„Ziemie północne” to Rosja, gdzie jeszcze do niedawna mieszkała niemalże połowa żydowskiej nacji, a „wszystkie ziemie” odnoszą się do wszystkich innych krajów, szczególnie krajów Europy, takich jak Polska, Niemcy, Rumunia, Węgry itd., do których Izraelici zostali rozproszeni podczas Wieku Ewangelii; Bóg obiecuje, że z tych miejsc sprowadzi ich z powrotem do ich własnej ziemi.

„RYBACY”

Od 1878 roku, w harmonii ze Swą obietnicą z Jer. 16: 16, Bóg pošyla „rybaków” z atrakcyjną przynętą syjonizmu, aby przyciągnąć Izraelitów, niczym symboliczne ryby, do Palestyny. Tymi rybakami byli po części ci mężowie stanu, którzy politycznie pomagali Izraelowi w powrocie; po części byli nimi izraelscy agitatorzy, którzy pobudzali swych prześladowanych braci do wyjazdu do Palestyny; a po części byli to ci duchowi Izraelici (chrześcijanie), którzy głosili biblijny syjonizm. W 1882 Leo Pinsker, poprzednik dr. Theodora Herzla, zachęcony przez perspektywę otwarte przez Berliński Kongres Narodów, zaczął głosić to, co było prawdziwym pocieszeniem – proroctwo Izajasza 40:1, 2. Wielu wybitnych Izraelitów, takich jak Lilienblum, Levanda, Ruelf i inni, dołączyło do niego w ogólnościowej proklamacji tego posłannictwa pociechy. W 1896 roku dr Herzl opublikował swą książkę *Państwo Żydowskie*, która wzbudziła tę formę agitacji, która określana jest jako syjonizm, w wąskim znaczeniu tego słowa. Wszyscy Żydzi otrzymują to pocieszenie od wiosny 1878 roku w stale wzrastającej mierze.

„ŁOWCY”

Jer. 16:16 wspomina także o „łowcach”, którzy będą polować na Żydów na każdej górze (królestwie), na każdym pagórku (mniejsze, mniej autokratyczne rządy, to znaczy republiki lub monarchie ograniczone) i w dziurach skalnych (tajnych, ukrytych miejscach wśród kręgów ludzkiego społeczeństwa, gdzie znajdowali protekcję podczas ich rozproszenia). Łowca ściga z zamiarem zniszczenia. „Łowcy” z tego proroctwa odnoszą się do prześladowców i pogromców Izraela. W 1878 roku zostały wzniecone bezwzględne prześladowania w Rumunii i Galicji, a szczególnie w Rosji, która w 1881 roku wydała *Prawa majowe*, w następstwie których Żydzi w nieludzki sposób byli usuwani ze swych domów w Rosji, Polsce, Rumunii i Galicji. W następnych latach tysiące Żydów było prześladowanych, wielu zostało bezlitośnie zamordowanych; inni zostali zmuszeni do ucieczki, by zachować swe życie. Masakra w Kiszyniowie w 1903 roku, w której ponad 500 Żydów zamordowano

z zimną krwią, była jednym z wielu haniebnych czynów łowców zmuszających Izraelitów do szukania ucieczki w innych krajach; między innymi w Palestynie. Tysiące żydowskich mężczyzn, kobiet i dzieci zostało zmuszonych do maszerowania pod ostrzem bagnatów, by służyć jako osłona chroniąca rosyjskich żołnierzy maszerujących na wroga w I Wojnie Światowej (1914-1918). Armie niektórych innych krajów były w podobny sposób pozbawione sumienia, a w Polsce tysiące Żydów spłonęło w pogromach. Wykorzystywanie żydowskich dzieci i dorosłych do wiwisekcji, sterylizowanie ich i różne niewysłowione potworności oraz mordowanie milionów Żydów, szczególnie przez Hitlera i jego sprzymierzeńców podczas II Wojny Światowej (1939-1945), zmusiło wielu do ucieczki, niektórzy z nich znaleźli drogę z powrotem do Palestyny. Bóg wykorzystał ludzki gniew dla Swojej chwały (Ps. 76:11).

PONOWNIE ZGROMADZONY IZRAEL OBEJMUJE WSZYSTKICH 12 POKOLEŃ

Obiecując ponownie zgromadzić dzieci *Izraela*, Bóg nie odnosił się jedynie do dziesięciu pokoleń (czasami nazywanych *Izraelem*, *Efraimem* itp.), jako oddzielnych od dwóch pokoleń (zwykle określanych jako *Juda*), lecz raczej do wszystkich dwunastu pokoleń, ponieważ wszystkich dwanaście pokoleń było przedstawionych w „owcach, które zginęły z domu izraelskiego” (Mat. 10:6), który to dom został odrzucony w 33 roku Pańskim. Fakt, że chodzi tutaj o dwanaście pokoleń, jest jasno wskazany w Izaj. 11:11, 12, gdzie jest wymienionych zarówno dziesięć pokoleń jako *Izrael* i dwa pokolenia jako *Juda*: „Stanie się też dnia tego, iż Pan ponownie rękę Swą przyłoży (tak jak uczynił to pierwszy raz, przy końcu niewoli babilońskiej), aby posiadał ostatek ludu Swego... I podniesie chorągiew pomiędzy poganami, a zgromadzi wygnanych z *Izraela*, a rozproszo-

nych z *Judy* zbierze z czterech stron ziemi (z których wychodzą od 1878 roku, co nie miało miejsca nigdy przedtem, ponieważ dwanaście pokoleń, przed ich rozproszeniem w Wieku Ewangelii, nigdy nie zostało rozrzuconych na cztery krańce ziemi)”.

Również w Ezech. 36:22, 24 Bóg zwraca się do wszystkich dwunastu pokoleń pod nazwą Izraela, kiedy mówi: „Przeto mów do domu izraelskiego... bo was zbiorę z narodów i zgromadzę was ze wszystkich ziem, i przywiodę was do ziemi waszej (do Palestyny, ich ziemi obiecanej)”. To ponowne zgromadzenie miało poprzedzać zupełny koniec panowania narodów pogańskich, wśród których Bóg ich rozrzucił (Jer. 30:10, 11; 46:27, 28) i ono miało być z każdego krańca ziemi, aby uczynić ich „narodem jednym w ziemi, na górach izraelskich... a nie będą więcej dwa narody i nie rozdzielią się nigdy więcej na dwa królestwa... i będą mieszkać w tej ziemi... na wieki” (Ezech. 37:21, 22, 25).

DZIEŁO DR. THEODORA HERZLA

Kiedy w 1890 roku dr Herzl (szczególnie w swej książce *Państwo Żydowskie*) wyobrażał sobie Palestynę, jako wolną ojczyznę dla prześladowanych Żydów, jedynie nieliczni wśród nich uświadamiali sobie czy nawet ośmielali się mieć nadzieję, że to rzeczywiście stanie się faktem dokonany w obrębie tego pokolenia. Oni tęsknili do Syjonu i czekali; w ogólności nie wiedzieli, że Boski „czas, żeby się zlitował nad nim” (Ps. 102:14) naprawdę przyszedł. Z wyjątkiem nielicznych przypadków, nie zdawali sobie sprawy, że ich czas naznaczony właśnie się zakończył (Izaj. 40:2), że ich „dwójnasób” został wypełniony i że Boska łaska stopniowo zaczęła powracać do Izraela; nie rozumieli też znaczenia „siedmiu czasów” karanja (3 Moj. 26:18, 21, 24, 28) ani tego, że okres dominacji pogan, „czasy pogan” (Łuk. 21:24), właśnie dobiegał końca. Niemniej jednak dr Herzl i jego towarzysze rozpoczęli – i nikt dokładnie nie wiedział dlaczego – gorączkowo apelować do żydowskiej dumy, wzbudzać patriotyzm wybranego ludu Boga, „Izraela według ciała”, zakładać towarzystwa syjonistyczne w różnych krajach oraz edukować i зараżać entuzjazmem wszystkich Żydów do możliwie największych osiągnięć stojących przed nimi. Pierwszy Międzynarodowy Kongres Syjonistyczny miał miejsce w Bazylei, w Szwajcarii, w 1897 roku. Do 1900 roku ten polityczny syjonizm zaczął oddziaływać na masy, aby powracały do Palestyny. Dr Herzl kontynuował aktywne promowanie sprawy syjonizmu aż do swej śmierci w 1904 roku, która dla ruchu syjonistycznego była szokującym ciosem, po którym jego postęp zachwiały się

na pewien czas. Do 1909 roku przywódcy ruchu dostrzegali, że ważą się losy ruchu i szczerze obawiali się, że ten ruch zaniknie.

UDZIELENIE NOWEJ ZACHĘTY

Lecz syjonizm nie mógł upaść, ponieważ miał i wciąż ma poparcie Wszchemogącego Boga. Pastor Charles T. Russell, pogański przyjaciel narodu żydowskiego, głęboki badacz hebrajskich proctw, został użyty do rozbudzenia upadającego ruchu syjonistycznego. Jeszcze w 1889 roku, zanim żydowski świat usłyszał więcej o Herzlu i syjonizmie, Pastor Russell wydał swą książkę, *Nadszedł Czas*, w której przedstawił prorocтва wyraźnie wskazujące, że rok 1914 wyznacza koniec „siedmiu czasów” lub „czasów pogan” i będzie się również charakteryzował ważną zmianą dla Boskiego wybranego ludu Izraela; w swej książce *Przyjdź Królestwo Twoje* (wydanej w 1891 roku) zawarł długi rozdział na temat „Powrotu Izraela”. W 1910 roku czasopismo *Overland Monthly* umieściło serię 12 artykułów pióra Pastora Russella na temat „Wybranego Ludu Boga”, które wzbudziły wielką ciekawość i zainteresowanie wśród Żydów.

SPOTKANIE W HIPODROMIE W 1910 ROKU

W 1910 roku, po powrocie Pastora Russella z Palestyny, gdzie zaprzyjaźnił się z dr. Levym z organizacji syjonistycznej i przemówił do zainteresowanej żydowskiej publiczności w Jerozolimie, niektórzy amerykańscy syjoniści, głównie z rekomendacji dr. Levy’ego, zaprosili Pastora, by przemówił na masowym zgromadzeniu Żydów w nowojorskim Hipodromie. Cytujemy ich list z zaproszeniem dla Pastora

Nowy Jork, 20 września 1910.

Pastor C. T. Russell, Brooklyn, N. Y.

„Szanowny Panie: Pańskie życzliwe zainteresowanie się losami narodu żydowskiego w ciągu minionych lat nie uszło naszej uwadze. Potępienie przez Pana okrucieństw dokonywanych przeciwko naszemu narodowi w imię chrześcijaństwa, dodatkowo zwiększyło nasze przekonanie, że jest Pan naszym szczerym przyjacielem. Pański wykład „Jerozolima a żydowskie nadzieje” uderzył w czułe struny serc wielu przedstawicieli naszego narodu. Mimo to przez pewien czas wątpiliśmy, czy jakkolwiek chrześcijański duchowny jest w stanie naprawdę zainteresować się Żydem jako Żydem, a nie jedynie z nadzieją nawrócenia go na chrześcijaństwo. To właśnie te odczucia sprawiły, że niektórzy z nas postanowili poprosić Pana o podanie publicznego oświadczenia na temat istoty pańskiego zainteresowania naszym ludem,

i pragniemy Pana zapewnić, że podane przez Pana oświadczenie było dla nas bardzo satysfakcjonujące. W tym oświadczeniu zapewnił nas Pan, że nie zachęca Pan Żydów do stania się chrześcijanami i dołączenia do jakiegokolwiek sekty czy stronnictwa protestanckiego lub katolickiego. To oświadczenie, Pastorzemu Russell, zostało szeroko rozpowszechnione przez żydowską prasę. Odczuwamy zatem, że jako naród nie powinniśmy się niczego obawiać z pańskiej strony. Wprost przeciwnie, w tym oświadczeniu wspomnieliśmy Pan, że podstawą Pańskiego zainteresowania naszym narodem są świadectwa naszego Prawa Zakonu oraz przesłania naszych proroków. Z pewnością dobrze Pan rozumie nasze zdumienie, gdy spotykamy chrześcijańskiego duchownego uznającego, że w Biblii znajdują się niewypełnione jeszcze prorocтва, które należą do Żydów, a nie do chrześcijan oraz że te prorocтва, według pańskich badań, mają się wypełnić w niedalekiej przyszłości, co będzie miało doniosłe znaczenie dla naszego narodu, a przez nas dla narodów świata.

To wszystko, Pastorzemu Russell, skłoniło nas do utworzenia Komitetu Masowego Zgromadzenia Żydów, który przez niniejszy list zaprasza Pana do wygłoszenia publicznego wykładu skierowanego szczególnie do naszego narodu. Jeśli będzie Pan tak łaskawy, by przyjąć nasze zaproszenie, to pozwolimy sobie także na zasugerowanie tematu Pańskiego wystąpienia, który, jak wierzymy, będzie bardzo interesujący dla publiczności, a szczególnie dla Żydów, mianowicie, „Syjonizm w proroctwie”.

Jeśli chodzi o termin spotkania, proponujemy, by odbyło się ono w niedzielne popołudnie, 9 października o godz. 15. Zarezerwowaliśmy na ten termin Hipodrom, największą i najpiękniejszą salę Nowego Jorku i mamy nadzieję, że proponowana data i miejsce spotkają się z pańskim uznaniem. Ze swej strony zapewniamy duże audytorium głęboko zainteresowanych Hebrajczyków, do którego mogą także dołączyć inni zainteresowani.

W nadziei na szybką odpowiedź z Pana strony, składamy nasze podpisy,

Z poważaniem

KOMITET MASOWEGO ZGROMADZENIA ŻYDÓW

BARDZO NIEZWYKŁE SPOTKANIE

Ponad 4000 przedstawicieli narodu żydowskiego uczestniczyło w tym spotkaniu w Hipodromie i usłyszało to, co było dla nich bardzo niezwykle – poganin przemawiający do nich i to na temat ich własnych hebrajskich proctw! W swym wykładzie Pastor Russell powiedział o odjęciu pano-

wania od Sedekiasza, ostatniego z linii Dawida, który siedział na tronie typycznego Boskiego królestwa, kiedy Nabuchodonozor, król Babilonii, obalił go i spustoszył ziemię oraz jak pogańskim rządów, poczynawszy od Babilonu (Dan. 2), obiecano dzierżawę władzy w okresie, w którym Izrael został odrzucony, a ten okres miał trwać, aż Mesjasz, który „do niej ma prawo”, (Ezech. 21:25-27) przyjdzie i ustanowi Królestwo Boże na ziemi. Ten okres panowania pogan jest w prorocत्वach określany jako „siedem czasów”, które w zgodzie z ich symbolicznym użyciem w innych miejscach

Pastor Russell przemawiający na Masowym Zgromadzeniu Żydów w Teatrze Hipodrom w Nowym Jorku, 9 października 1910 r.

Pisma Świętego mają być rozumiane jako przedstawiające 7x360, czyli 2520 lat, rozpoczynających się obaleniem Sedekiasza i trwającym do 1914 roku, kiedy dzierżawa władzy dla pogańskich rządów miała się zakończyć wielkim czasem ucisku, jako przygotowaniem do założenia przez Mesjasza Królestwa Bożego na ziemi, z Boskim wybranym narodem, Izraelem, jako jego głównymi przedstawicielami i pośrednikami wśród ludzi, przez których wszystkie narody będą błogosławione w zgodzie z obietnicą uczynioną Abrahamowi (1 Moj. 22:16-18).

Wielu z tych, którzy na początku przemówienia Pastora Russella siedzieli cicho i byli podejrzliwi, później gorąco go oklaskiwało, gdy Pastor tchnął w nich nową nadzieję w świetle ich Pisma Świętego. Wśród tych, którzy słuchali Pastora na spotkaniu w Hipodromie, było wielu żydowskich rabinów, nauczycieli, prawników i wydawców np., dr Jacobs, wydawca *American Hebrew*; W. J. Solomon i J. Brodsky z *Hebrew Standard*; Louis Lipsky, wydawca *Maccabean*; A. B. Landau z *Warheit*; J. Pfeffer z *Jewish Weekly*; S. Diamont,

wydawca *Jewish Spirit*; J. Barrondess z *Jewish Big Stick*; oraz Goldman, redaktor *H'Yom*, i Leo Wolfson, Prezydent Społeczności Rumuńskich.

POCZĄTEK RELIGIJNEGO RUCHU SYJONISTYCZNEGO

Po Masowym Zgromadzeniu w Hipodromie, Pastor Russell przemawiał do licznych innych żydowskich słuchaczy na ten sam temat, zarówno w Ameryce jak i w Europie. Zaczęły napływać bardzo liczne prośby o jego literaturę na temat syjonizmu. Jako rezultat tego powszechnego zainteresowania, opublikował specjalne czasopismo, *Die Stimme*, w języku Jidysz. Również jego cotygodniowe kazania drukowane w ponad 2000 gazet, docierały każdego tygodnia do 10 000 000 czytelników, włączając w to wielu Żydów. Pastor i jego współpracownicy zaczęli rozbudzać podupadający ruch syjonistyczny, który do tego czasu był ruchem głównie politycznym; i w ciągu kilku lat, przez odwoływanie się do prorocत्व oraz obietnicy uczynionej Abrahamowi (1 Moj. 22:16-18), rozpalili na nowo płomień syjonizmu w aspekcie religijnym (lecz nie przez nawrócenie) i stopniowo rozgrzewali Izrael tą ideą. To wszczepiło nowego ducha i gorliwość, nowe życie i ścięgnięto w to, co w swym obumieraniu przypominało dolinę suchych kości. To ten aspekt naszego tematu jest przedstawiony w scenie opisanej w widzeniu Ezechiela (Ezech. 37:1-14), gdzie między innymi czytamy, co następuje: „Była nade mną ręka PAŃSKA i wywiódł mnie PAN w duchu, i postawił mnie w pośród pola, które było pełne kości... bardzo suchych... Rzekł do mnie: Prorokuj o tych kościach, a mów do nich: Kości suche słuchajcie Słowa PAŃSKIEGO... Włożę na was żyły i uczynię, że porośnie na was mięso i powlekę was skórą... a poznacie żem Ja PAN... I stał się szum, gdy ja prorokowałem, a oto poruszenie, i przystąpiły kości, kość do kości swojej... i mięso porosło... i wstąpił w nie duch, a ożyły i stanęły na nogach swoich, wojsko nader bardzo wielkie. I rzekł do mnie... **te kości są wszystkim dom izraelski**. Oto mówią: Wyszły kości nasze i zginęła nadzieja nasza... Dlatego prorokuj, a mów do nich: Tak mówi panujący PAN: Ludu mój... dam w was ducha Mojego, a ożyjecie, i dam wam odpocząć w ziemi waszej: i dowiecie się, że Ja PAN mówię to i uczynię, mówi PAN”.

WOJNA ŚWIATOWA – WYPEŁNIONE PROROCTWO

Chociaż Pastor Russell i jego współpracownicy ożywili ruch syjonistyczny przez odwoływanie się do obietnic i prorocत्व oraz ich wypełnienia, wielu nadal było sceptycznych co do realności syjonizmu, ponieważ Turcy wciąż panowali

„Kości suche, słuchajcie Słowa Pańskiego! Tak mówi panujący Pan o tych kościach... dam wam ducha i ożyjecie, i poznacie, że Ja PAN”.

Ezechiela 37

w Palestynie i chociaż pozwalali niektórym Żydom na powrót do Palestyny od 1878 roku, to nie byli życzliwi nadziejom syjonistów. Również z powodu zubożałego stanu tej ziemi, wydawało się trudne do zrozumienia, w jaki sposób wielu Żydów mogło się spodziewać osiedlenia się tam. Lecz ci, którzy wątpili w realność syjonizmu, nie brali pod uwagę wiedzy o Boskich planach dla Jego wybranego narodu, cielesnego Izraela. Ponadto wielu wykazywało sceptycyzm aż do końca czasów pogan w 1914 roku. Kiedy przyszedł rok 1914, wyczuwało się atmosferę oczekiwania. Czy jesienią 1914 nadeszła wielka zmiana w sprawach świata, jak przepowiadał Pastor Russell, wykazująca, że dzierżawa władzy pogan wygasła i że Bóg sprzyja powrotowi Izraela do jego ojczyzny?

Dowód wskazujący, że „siedem czasów” (2520 lat) skończyło się, nadszedł z nagłym wybuchem I fazy Wojny Światowej, zwykle zwanej I Wojną Światową. To dziesiątego dnia, piątego miesiąca księżycowego, w 607 roku przed Chrystusem, świątynia, dom królewski itd., w Jerozalem, zostały spalone przez Babilończyków (Jer. 52:12, 13); i dokładnie 2520 lat później, dziesiątego dnia, piątego miesiąca księżycowego (1 sierpnia 1914) rozpoczęła się Wojna Światowa, będąc pierwszym zarysem „wielkiego czasu ucisku, jakiego nie było odkąd istnieją narody, aż do tego czasu”, „ani potem będzie” (Dan. 12:1; Mat. 24:21), który obala pogańskie rządy, jako przygotowanie do ustanowienia Królestwa Bożego na ziemi. Rzeczywiście jest w tym znamienne wypełnienie proroctwa; ponad 25 lat wcześniej, na podstawie proroctw, Pastor Russell dokładnie przepowiedział początek czasu ucisku na jesień 1914 roku!

BRYTYJSKA KAMPANIA W PALESTYNIE

Kiedy Jerozolima została odebrana Turkom, w grudniu 1917 roku, nie tylko Żydzi, lecz cały świat zadrżał z emocji. Wydawało się, że każdy wyczuwa, iż jest w tym coś najbardziej niezwykłego i znaczącego. Zgodnie z zapiskami, podczas kampanii palestyńskiej oddziały brytyjskie były szczególnie poruszone, jak na żadnym innym po-

lu walki, będąc spragnione informacji na temat historii każdego zdobywanego miasta czy wzgórza. Czytelnicy na całym świecie byli tak żywo zainteresowani, że korespondenci wielu gazet byli zajęci kartkowaniem Biblii, dopasowując zapisy Starego Testamentu do bieżących wydarzeń, kolumna za kolumną przesyłając doniesienia wypełnione opisem wydarzeń, które na tych samych polach walki miały miejsce wcześniej, w dniach starożytnej historii Izraela.

Nadzieje syjonizmu wielce odżyły przez wyrwanie Palestyny bezwzględny Turkom. A zdobycie Jerozolimy przyniosło Żydom wielką radość – szczególnie tym, którzy tęsknili do ziemi swych ojców, którzy modląc się wciąż zwracali swe twarze w kierunku Jerozolimy (1 Król. 8:46-53; 2 Kron. 6:36-39), którzy grzebali swych zmarłych twarzą na wschód i którzy budując swe domy celowo pozostawiali je częściowo niedokończone, jako nieme świadectwo faktu, że byli jedynie przechodniami, że byli wędrowcami i pielgrzymami na obcej, a nie ich własnej ziemi! Nawet Lord Rothschild, jeden z najbardziej zamożnych bankierów świata, pozostawił niedokończony jeden z filarów swego okazałego domu, tym samym zaznaczając swą rolę, jako syna diaspory, z tymczasowym jedynie miejscem zamieszkania i symbolizując swe nadzieje, że pewnego dnia Izrael będzie w stanie złożyć swe namioty i powrócić do domu.

Nadszedł czas Boskiej łaski dla Izraela

JAK OSZCZĘDZONO JEROZOLIMĘ

Zachowanie Jerozolimy 9 grudnia 1917 roku od bomb czy artyleryjskiego ognia i bez burzenia którejkolwiek ze świętych budowli wydaje się czystym cudem. Jako naturalna forteca czy twierdza, Jerozolima jest prawie nie do zdobycia. Armia turecka mogłaby się tam bronić przez długi czas, a miasto byłoby bombardowane i niszczone jeszcze bardziej niż wtedy, gdy zostało zburzone przez Nabuchodonozora w 607 roku przed Chr., na początku „siedmiu czasów” (7x360, czyli 2520 lat przed jesienią 1914) czy też przez Tytusa i armię rzymską przy końcu Wieku Żydowskiego. Lecz Boski czas łaski dla Izraela nadszedł, Bóg oszczędził Jerozolimę przed zniszczeniem – ona została przejęta bez jednego strzału, chociaż znajdowała się w rękach bezwzględnych i dobrze uzbrojonych tureckich oddziałów.

Dopiero po zawieszeniu broni cała prawda związana z łatwym zdobyciem Jerozolimy wyszła na jaw. Mówi się, że gdy generał Allenby zbliżał się ze swoją armią, zastanawiał się, jak najlepiej mógłby zdobyć miasto bez zbyt wielkich zniszczeń. Nie chciał go zniszczyć i wzdragał się na myśl o dewastacji i rozlewie krwi w tych świętych murach. Lecz wojna jest wojną, a on miał obowiązek do wykonania. Kiedy próbował opracować plany zdobycia miasta z jednoczesnym oszczędzeniem go, goniec wroga dotarł do tureckiego komendanta i doniósł, że zbliża się potężna armia, dowodzona przez silnego generała o nazwisku Allah-Bey (Allenby). Turecki tytuł *Bey*, używany po nazwisku, oznacza szczególny respekt czy rangę. Wieści szybko rozeszły się wśród przesądnych muzułmańskich oddziałów i magiczne nazwisko *Allenby* zostało przez nich zrozumiane, jako *Allah-Bey* lub jak można je przeczytać po arabsku: *Allah-Nebi*, co znaczy „prorok Allaha”. Przerażeni tym, czym dla nich było to święte imię, odmówili walczenia przeciw „prorokowi Allaha”, bojąc się gniewu Allaha. Nie mogąc zaradzić tej sytuacji, komendant wydał ostatecznie rozkaz pośpiesznego opuszczenia miasta, zanim dotarł „Allah-Bey”.

Po pokornym wejściu do miasta pieszo, Generał Allenby zapewnił żywność dla głodujących ludzi i pozwolił im powrócić do ich zwykłych zajęć. Następnie razem ze swymi oddziałami oraz „Żydowskim Legionem”, walczącym pod żydowską flagą, kontynuował swe zadanie oczyszczając z Turków pozostałą część Palestyny. Lecz jego imię straciło swą magię, gdy Turcy zrozumieli je lepiej i on spotkał się ze znacznym oporem. Jednakże, nacierał w kierunku północnym i do jesieni zdobył Damaszek, a w ciągu dwóch tygodni Żydowski Legion odniósł sukcesy goniąc Turków poza starożytną granicę Salomonowo-Dawidową niedaleko Damaszku, wyzwalając cały kraj od tego ludu, który przez wieki był głównym cierniem w boku Izraela; ogłoszono powszechny rozejm i szalejąca od czterech lat wojna doszła do nagłego końca na całym świecie. To było tak, jak gdyby Bóg powiedział: „Główny cel, który dotyczył Mego wybranego ludu, został osiągnięty; zaprzestańcie walk i niech Izrael wejdzie, a niech odbuduje swoją ojczyznę”.

REZULTATY WOJNY ŚWIATOWEJ KORZYSTNE DLA SYJONIZMU

Pierwsza faza Wojny Światowej (1914-1918) przyniosła Żydom wielkie korzyści związane z ich powrotem do ojczyzny. Ona nie tylko uwolniła Palestynę spod władzy despotycznych Turków, lecz wywarła również presję na Wielką Brytanię,

by wspomóc ruch syjonistyczny; a w odpowiednim czasie ta presja zwiększyła się tak bardzo, że skłoniło to Brytanię do wydania Deklaracji Balfoura, 2 listopada 1917 roku, w której Wielka Brytania zobowiązywała się do „przychylnego ustosunkowania się do kwestii ustanowienia w Palestynie narodowego domu dla narodu żydowskiego” i „dołożenia najlepszych wysiłków, by ułatwić osiągnięcie tego celu”. Inne sprzymierzone rządy popierały tę deklarację. Otwarto proces powrotu Izraela do jego własnej ziemi, który postępował milowymi krokami.

Po zakończeniu I fazy Wojny Światowej udzielono Wielkiej Brytanii Mandatu nad Palestyną, na konferencji Najwyższej Rady Sprzymierzonych w San Remo w kwietniu 1920 roku. Ten Mandat został zatwierdzony przez Radę Ligi Narodów w 1922 roku, chociaż oficjalnie nie wszedł w życie przed wrześniem 1923. To powinno było doprowadzić do nieograniczonej imigracji Żydów do Palestyny, lecz tak się nie stało, ponieważ z powodu arabskiego sprzeciwu i przeszkód w Palestynie, Wielka Brytania ograniczyła imigrację. Jednak we właściwym czasie PAN wywarł na Brytanię taką presję (częściowo przez II fazę Wojny Światowej), że została zmuszona do zezwolenia na powrót Izraelitów z mniejszymi ograniczeniami.

IZRAEL UZNANY ZA NARÓD

W końcu, po wielu latach negocjacji oraz po zakończeniu się brytyjskiego Mandatu, w maju 1948 roku powstało Państwo Izrael. To oznaczało początek znacznego wzrostu w liczbie powracających Izraelitów, np., w latach 1948-1951 powróciło ponad 684 000 osób. Od tego czasu dużo więcej powraca drogą powietrzną, morską itd. Na mocy *Prawa do Powrotu* wydanego przez izraelski parlament w 1950 roku, bramy Izraela zostały otwarte dla wszystkich, którzy pragnęli powrócić. Według doniesień, Żydzi przybywają z 64

Jerozolima będzie stolicą
w nadchodzącym Królestwie na ziemi

krajów świata i obecnie jest ich w Palestynie ponad 7 600 000. W latach 1948-49 Żydzi odnieśli zwycięstwo w walce z Arabami. Bóg nadal będzie pomagał Izraelitom w pozbywaniu się Arabów z Ziemi Świętej. Jak zapewniają nas prorocтва, On sprawi, że ta ziemia będzie w wyłącznym posiadaniu Żydów, a ich granice będą tak rozległe jak za dni Dawida i Salomona.

UZDROWIENIE SPUSTOSZONEJ ZIEMI

Pierwsza faza Wojny Światowej (1914-1918) pozostawiła Palestynę w rozpaczliwym stanie pod względem ekonomicznym. Najeżdżające na nią tureckie wojska plądrowały i dewastowały kraj, a w ciągu minionych wieków Turcy i Arabowie bezlitośnie niszczyli lasy, pozbawiali glebę żyzności i robili bardzo niewiele lub nic, by zapobiec jej erozji, aż w 1918 roku połowa kraju została spisana na straty, jako jałowa. Lecz sprawy przybrały zdecydowany obrót w kierunku poprawy. Bóg obiecał (Jer. 32:37, 41-44): „przywiodę ich znowu na to miejsce, i uczynię, aby bezpiecznie mieszkali”. Ponadto w Amosa 9:14, 15 On obiecał: „Nawrócę z więzienia lud Mój izraelski i pobuduję miasta spustoszone, a mieszkać w nich będą; sadyż też będą winnice i wino z nich pić będą; sadów też naszczepią i owoc ich jeść będą. A tak ich wszczępię w ziemi ich, że nie będą więcej wyrzuceni z ziemi swojej, którą im dałem (ziemia obiecana potomstwu Jakuba na wieczne posiadanie – 1 Moj. 48:4; 17:8)”. Te prorocтва wypełniają się w cudowny sposób, ku zdumieniu świata, na ich oczach. Gdziekolwiek osiedlają się powracający emigranci, tam z Boskim błogosławieństwem, przez naukowe podejście do rolnictwa i uprawy owoców, przywracają dawną żyzność tej ziemi. W 1927 roku wyschłe od wieków Sadzawki Salomona zaczęły napełniać się wodą i przez pomiary oszacowano, że znajduje się w nich około 257 000 m³ wody. W tym czasie Wysoki Komisarz Palestyny został poproszony o ogłoszenie dnia publicznego dziękczynienia za ten widoczny cud. Przez wiele wieków „wczesne deszcze” były bardzo skąpe, natomiast „późne deszcze” zanikły zupełnie. Lecz według doniesień, te deszcze powróciły ku uciechu kraju i w rezultacie tego w niektórych regionach Palestyny zbiera się plony dwa lub trzy razy w roku. Przez nawadnianie i systemy odprowadzania wody tysiące hektarów zostały przekształcone z bagiennych, jałowych i malarycznych obszarów w żyzną ziemię, np. dolina Ezdralon (Jezreel), ogromne malaryczne bagno, została obrócona w ogród Eden. Palestyńskie owoce, np. pomarańcze, są uważane za lepsze niż jakiegokolwiek inne na świecie. Bliżko 18 000 ton oliwek zebrano w Izraelu podczas

ostatniego roku, były to największe żniwa w czasie ostatnich lat, a ponad 1 000 działających tłoczni oleju z oliwek, produkuje różne produkty. Rzeczywiście, Bóg Izraela „zesłał na nich obfity deszcz, deszcz wczesny i późny, jak dawniej. Klepiska będą pełne zboża, a kadzie będą przepelnione winem i oliwą” (Joela 2:23, 24, RSV).

Żydowskie organizacje poza Palestyną, szczególnie w Ameryce, udzielają znacznej pomocy we wprowadzaniu Izraela na nowo do ich ziemi. Poinformowano, że w samej Ameryce w czasie minionych 10 lat zebrano ponad miliard dolarów na cele pracy filantropijnej w Izraelu. Budowanie postępuje w ogromnym tempie. Jerozolima rozbudowuje się dokładnie tak, jak jest przepowiedziane w Jer. 31:38-40. W 1910 roku Tel-Aviv był jedynie skupiskiem namiotów; obecnie jest świetnie prosperującym portem morskim z 400 000 mieszkańców. Haifa była małą wioską; dzisiaj jest jednym z najlepszych śródziemnomorskich portów. Rzeczywiście: „Odbudują spustoszenia starodawne, pustynie stare rozbudzą i odnowią miasta zniszczone, opustoszałe od wielu pokoleń” (Izaj. 61:4, KJV).

Żydzi nadal będą w szybkim tempie budować swój kraj i uczynią go nadzwyczaj bogatym. Ogólnoswiatowe niezadowolenie wpłynie na wielu zamężnych Izraelitów, którzy przeniosą swoje wielomilionowe bogactwa do Palestyny i złożą je tam na bezpieczne przechowanie przed finansowymi stratami w czasie, gdy narody pogańskie będą wchodzić w kolejne stadia tego wielkiego czasu ucisku. Po tym, gdy rewolucja i anarchia zbierze swoje żniwo i zdziesiątkuje pogańską populację (Jer. 25:33), natomiast Żydzi będą mieszkać w stosunkowo pokojowych i bezpiecznych warunkach, wówczas pozostałości narodów Europy, Azji i Afryki, widząc dobrobyt Izraelitów, zostaną podburzone, by splądrować ich, w rezultacie czego wywołają drugą fazę ucisku Jakuba (Jer. 30: 4-8) – ostatnie tyki z izraelskiego kielicha niedoli. Lecz ich Mesjasz da im tak wspaniałe wyzwolenie (Ezech. 38:18-39; Ezech. 29), że jak jeden mąż zwrócą się do PANA (Zach. 12:9, 10); a wkrótce potem Ziemia Święta będzie ich niekwestionowaną własnością. Jako naród w swej ojczyźnie, będą zaczątkiem świata ludzkości, dostosowanym i oczekującym na udzielenie im ziemskiej części Tysiącletniego Królestwa, które ma być ustanowione najpierw wśród nich.

STOLICA NADCHODZĄCEGO KRÓLESTWA

Jest interesujące, że pomimo wielkich protestów pewnych pogańskich rządów, stolica Izraela, włączając biura Ministerstwa Spraw Zagranicznych, jest obecnie zupełnie przeniesiona z Tel-Awivu

i ustanowiona w Jerozolimie. To jest tak, jak powinno być, ponieważ w nowej erze, która w niedługim czasie ma być ustanowiona wraz z jej panowaniem pokoju, „Z Syjonu wyjdzie prawo, a słowo PANA z Jeruzalemu” (Izaj. 2:3, KJV) – a nie z Tel-Awivu, który według oświadczenia ONZ powinien pozostać stolicą, a Jerozolima zgodnie z ich planami, ma być pod międzynarodową kontrolą.

Jerozolima ma być stolicą Królestwa przychodzącego na ziemię, o które chrześcijanie wciąż modlą się: „Przyjdź Królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi”. Apostoł Paweł wyjaśnił (Rzym. 11:25, 26), że „zaślepienie po części przyszło na Izrael, dopóki nie weszłyby zupełność pogan”, po czym „wszystek Izrael będzie zbawiony (uzdrowiony ze swego zaślepienia – Zach. 12:10), jako napisano: Wyjdzie z Syjonu Wybawi-

Drzewo figowe – proroczy znak powrotu Izraela do Jezusa

ciel (Mesjasz i Jego współdziedzice – Obj. 14:1; Abd. 21) i odwróci niepobożność od Jakuba (cielesnego Izraela)”. Obecnie Mesjasz odbudowuje przybytek Dawida, który upadł, aby reszta ludzkości mogła szukać PANA (Amosa 9:11, 12; Dz.Ap. 15:15-17), ponieważ potomstwo Abrahama ma błogosławić wszystkie rodziny ziemi (1 Moj. 22:18; Zach. 8:13-23; 14:16, 17; Izaj. 2:2-4).

„Zaśpiewaj, córko Syjońska! Wykrzykujcie Izraelczycy! Wesel się a raduj się ze wszystkiego serca, córko Jeruzalemska! Że odjął PAN sądy twoje, usunął nieprzyjaciela twego; król Izraela jest Panem w pośrodku ciebie, nie oglądasz więcej złego. Dnia tego rzeką do Jeruzalemu: Nie bój się! A do Syjonu: Niech nie mdleją ręce twoje! PAN, Bóg twój, w pośrodku ciebie mocny zachowa cię, a rozweseli się wielce nad tobą, odpocznie w Swej miłości i rozweseli się nad tobą ze śpiewaniem”. „Zgromadzę tych, którzy są smutni w zgromadzenie uroczyste, dla których nagana była ciężarem. Oto Ja koniec uczynię wszystkim, którzy cię trapić będą; a zachowam chromych i wygnanych zgromadzę; obdarzę ich chwałą i sławą w każdym kraju, w którym doznali hańby. W owym czasie przywiodę was z powrotem, wtedy zgromadzę was: bo dam wam imię i chwałę wśród wszystkich narodów ziemi, kiedy na waszych oczach odwrócę waszą niewolę, mówi PAN” (Sof. 3:14-20). „Błogosławiony niech będzie PAN, Bóg Izraela od wieków aż na wieki; a niech wszyscy ludzie powiedzą, Amen, Alleluja!”.

BS '13, 34-41

TYSIĄCLECIE I KRÓLESTWO PRZYCHODZĄCE NA ZIEMIĘ

„I ożyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat” Objawienie 20:4

TEN TEMAT POWINIEN WZBUDZIĆ ZAINTERESOWANIE WSZYSTKICH; w ostatnich latach występuje dużo większe zainteresowanie tym tematem w różnych chrześcijańskich grupach, włączając ewangelików i fundamentalistów oraz tych, którzy znajdują się pod ich korzystnym wpływem. Angielskie słowo *millennium* pochodzi od łacińskiego słowa *mille* oznaczającego *tysiąc* oraz *annus* oznaczającego *rok* i jako rzeczownik jest używane do określenia szczególnego 1000 lat trwającego okresu, pierwszego 1000

lat radosnych i pomyślnych rządów, czyli panowania Jezusa Chrystusa i Jego prawdziwego Kościoła nad ziemią. Nieznaczną mniejszość wyznaniowych chrześcijan, zwanych a-milenarystami, zaprzecza tysiącletnim rządóm, czyli panowaniu Chrystusa i prawdziwego Kościoła w zbliżającym się Królestwie Bożym na ziemi. Oni tłumaczą powyższy werset w duchowy sposób, twierdząc, że 1000 jest jedynie symboliczną liczbą oraz że wszystkie obietnice Królestwa stosują się do Kościoła w jego ziemskim życiu. Ta nauka

zwana jest a-milenaryzmem. Lecz jest widoczne na podstawie innych wersetów, takich jak Ps. 90:4 i 2 Piotra 3:8 (por. Dz.Ap. 17:31; 2 Tym. 4:1), że 1000 lat w Obj. 20:4-6 znaczy 1000 literalnych lat. Inne liczby w Objawieniu są również literalne, tak jak dwóch świadków, siedem kościołów, siedem aniołów, siedem trąb i siedem czas, dwunastu Apostołów, dwanaście podstaw, dwanaście bram, dwanaście pokoleń, dwanaście drogowych kamieni itd.

PRE-MILENARYZM I POST-MILENARYZM

Wśród chrześcijan wierzących w Tysiąclecie, tysiącletni okres i Królestwo Boże na ziemi, są zwolennicy dwóch różnych poglądów: (1) pre-milenaryzmu – który uczy, że Chrystus powraca *przed* Tysiącleciem, aby panować z prawdziwym Kościołem przez tysiąc lat i w tym czasie nawrócić świat. (2) post-milenaryzmu – uczącego, że Chrystus powraca *po* Tysiącleciu, aby przejąć kontrolę nad nawróconym światem i sfinalizować wszystkie ziemskie sprawy.

NIE MA NAWRÓCENIA ŚWIATA W WIEKU EWANGELII

Biblia wyraźnie wskazuje, że post-milenaryzm jest poglądem nieprawdziwym, ponieważ w czasie drugiego adwentu Chrystusa warunki nie wskazują na to, że świat jest *nawrócony*, lecz *nienawrócony*, ponieważ narody są w stanie złości i buntu przeciwko Bogu, którego niezadowolenie jest na nich wylewane w tym czasie (Ps. 2:1-12; Obj. 11:18; 19:11-21). Pismo Święte mówi nam, że ostateczne czasy będą szczególnie niebezpieczne z powodu niegodziwości (2 Tym. 3:1-8); że źli ludzie i zwiedzeni będą stawać się coraz gorsi (2 Tym. 3:13); że wówczas tak wielu odejdzie od wiary (1 Tym. 4:1), że bardzo trudno będzie znaleźć (prawdziwą) wiarę na ziemi (Łuk. 18:8); że dobrzy i źli będą wzrastać razem, przy czym źli będą dominować, aż do końca Wieku (Mat. 13:30, 39); że fałszywi nauczyciele będą tak wyrafinowani, że gdyby to było możliwe, zwiedliby nawet wybranych (Mat. 24:24); że w tym czasie będą obfitować szyderstwa z drugiej obecności Pana Jezusa (2 Piotra 3:3, 4); i że bogaci w pogoni za bogactwem będą uciskać ubogich, stając się rozpustni i żyjąc w pobłażaniu samym sobie (Jak. 5:3-6). Według doniesień Londyńskiego Towarzystwa Misyjnego, około 100 lat temu popu-

lacja świata sięgała około 1 500 000 000 ludzi, z czego około 500 000 000 (*jedna na trzy osoby*) było chrześcijanami, przynajmniej nominalnie. Misjonarze i ewangeliccy na różnych polach misyj-

nych wkładają wiele gorliwego, niesamolubnego wysiłku, znoszą wiele trudów, cierpią a nawet ponoszą śmierć, usiłując nawrócić świat na chrześcijaństwo. I wielu osobom nawrócenie świata wydaje się bliskie realizacji. Jedna z grup wciąż powtarzała: „Dajcie nam 30 milionów dolarów,

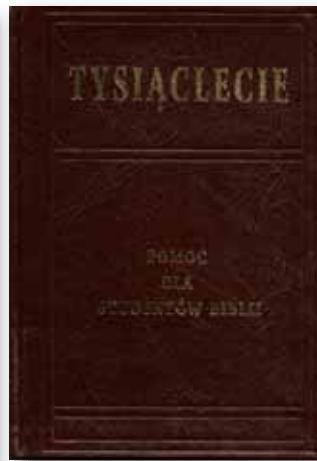
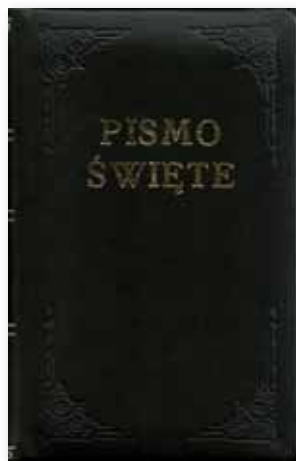
a nawrócimy cały świat”. Lecz co się stało? Pomimo wszystkich ewangelicznych i misyjnych wysiłków w przeszłości, ostatnie statystyki pokazują, że ze światowej populacji liczącej około 7 000 000 000 ludzi, obecnie tylko około 2 300 000 000 (*jedna osoba na trzy*) jest chrześcijanami, przynajmniej nominalnie. Co więcej, proporcja prawdziwych chrześcijan jest wśród nich o wiele mniejsza niż 100 lat temu. Zgodnie z tym, dla myślących ludzi staje się coraz bardziej oczywiste, na podstawie rozumu i faktów oraz w łączności z Pismem Świętym, że nie należy się spodziewać nawrócenia świata w Wieku Ewangelii, przed drugim adwentem Chrystusa – nauczanego przez post-milenarystów i innych – że to nie jest Boskim celem i planem na Wiek Ewangelii, czyli Kościoła; w innym razie *dostrzeglibyśmy, że to się wypełnia*, ponieważ Bóg *zawsze* realizuje Swoje cele, pomimo opozycji demonów i złych ludzi (Izaj. 46:9-11; 55:8-11). Coraz więcej myślących kaznodziei, nauczycieli i innych rozpoznaje, że Boskim przedtysiącletnim celem i planem ma być *wyбір*, „*zembranie*”, zdobycie uczniów spomiędzy ludzkości, „z każdego pokolenia i języka, i ludu, i narodu”

(Mat. 28:19; Dz.Ap. 15:14; Obj. 5:9). Oni są przedtysiącletnim potomstwem, dziećmi Abrahama, które ma błogosławić i nawracać świat w Tysiącleciu (1 Moj. 12:3; 22:16-18; Gal. 3:8, 16, 29). Przedtysiącletnie potomstwo Abrahama obejmuje wszystkich, którzy przed ustanowieniem Królestwa na ziemi, przez kroki: (1) pokuty, (2) wiary w Jezusa, jako swego Zbawiciela i (3) poświęcenia, czyli oddania, przychodzą do Boga oraz którzy w wypełnianiu swego poświęcenia pozostają lojalni wobec Boga i Jego sprawy w tym „teraźniejszym złym świecie”, kiedy trudno jest być prawdziwym chrześcijaninem (Gal. 1:4; 2 Tym. 3:12).

WZRASTAJĄCE ZAINTERESOWANIE KRÓLESTWEM

Zainteresowanie i wiara w pre-Milenaryzm oraz w nadchodzące tysiącletnie rządy lub panowanie Chrystusa i Jego prawdziwego Kościoła znacznie wzrosła w ciągu ostatnich lat, natomiast zainteresowanie i wiara w post-Milenaryzm znacznie osłabła, ponieważ warunki na świecie coraz bardziej się pogarszają, a perspektywa nawrócenia świata w tym Wieku staje się coraz bardziej odległa. Od wielu lat nasze czasopisma, książki i broszury uczą i kładą nacisk na zbliżające się Tysiąclecie i Królestwo Boże na ziemi, kiedy wiara w nie była powszechnie kwestionowana i nie uznawana lub przynajmniej nie poświęcano jej wiele uwagi. Jest satysfakcjonujące i radujemy się, gdy dostrzegamy, że obecnie inni coraz więcej uczą i podkreślają te sprawy, choć w większości przypadków nie rozumieją ich bardzo wyraźnie i nie posuwają się odpowiednio w znajomości Prawdy na czasie. Wielu popularnych ewangelistów, kaznodziei, nauczycieli i pisarzy, takich jak: Billy Graham, M. R. De Haan, dr Estep, Hal Lindsey i Salem Kirban, John Haggi oraz John Stanley, uczy i podkreśla, że Tysiąclecie i Królestwo Boże na ziemi jest bliskie. Oni przewidują, że będzie to czas ogólnoswiatowego dobrobytu, pokoju, wiedzy o Bogu i Jego Planie, bezpieczeństwa i równości z doskonałym rządem oraz całą ziemią poddającą się jego rozwojowi w udoskonalonych edeńskich warunkach. Jest to znacząca tendencja i wskazówka, wśród innych,

BADANIE BIBLIJ z POMOCĄ

że żyjemy w czasie, gdy Królestwo Boże na ziemi wkrótce zostanie ustanowione. Mamy nadzieję, że więcej osób otrzyma to oświecenie i będzie uczyć oraz podkreślać te sprawy, a w dodatku do tego pierwszego kroku wszyscy z nich podejmą następne kroki do poznania i zrozumienia Boskiego celu i planu w Tysiącleciu oraz zaczną nauczać i kłaść nacisk również na to.

KROK 1

– TYSIĄCLECIE ZIEMSKIE KRÓLESTWO

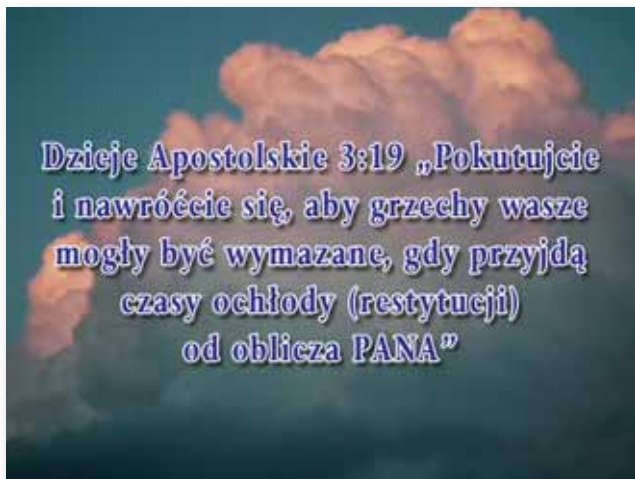
Najpierw powinniśmy rozpoznać, że Pismo Święte wyraźnie uczy o literalnym, tysiącletnim rządzie lub panowaniu Jezusa i Jego prawdziwego Kościoła nad ziemią (Obj. 5:9, 10; 20:4, 6; 2 Piotra 3:8; Mat. 19:28; Łuk. 12:32; 22:29, 30). Jest to nadchodzący czas wielkiego ogólnoswiatowego pokoju, pomyślności, wiedzy o Bogu, bezpieczeństwa i równości, wraz z doskonałymi warunkami, ekologią i rządem. Podczas tego okresu przekleństwo zostanie usunięte z ziemi i ona stanie się podobna

do Edenu (Izaj. 35:1, 2; 61:4; Ezech. 36:35). Szatan zostanie zupełnie związany, ograniczony i nie będzie już w stanie dalej zwodzić ludzi, a Chrystus będzie sprawował pełną władzę, poddając ludzi pod wpływ sprawiedliwości (Obj. 20:1-3; Ps. 72:7, 8). Błąd oraz ignorancja zostaną z ziemi usunięte, a Prawda wszędzie będzie podnosić swe berło (Izaj. 25:7-9; 11:9). Grzech zostanie pozbawiony władzy, a prawda

usiądzie na tronie (Ps. 107:41, 42; Izaj. 62:12). Ludzkość zostanie uwolniona z niewoli i otrzyma sposobność uzyskania pełnej wolności pod każdym względem (Rzym. 8:21). Ludzki smutek ustąpi miejsca powszechnej radości (Izaj. 35:10). Ustaną wojny i wszędzie zapanuje pokój (Izaj. 2:4; 9:7); sprawiedliwi nie będą więcej prześladowani, lecz wszędzie będą wywyższani za swą sprawiedliwość (Izaj. 25:8; Ps. 72:7). Niegodziwi nie będą już wywyższani, lecz będą poniżani i karani w celu naprawy, a niepoprawnie źli zostaną unicestwieni (Mal. 3:15; Izaj. 26:9; Ps. 37:35, 36). Nie będzie już więcej fałszywych religii; a prawdziwa religia zostanie przyjęta wszędzie (Izaj. 65:15; 60:14, 15; Sof. 3:9). Nie będzie ciemniących rządów, a sprzyjający rząd Chrystusa będzie błogosławić i pomagać wszystkim (Izaj. 2:2-4; 60:12; Ps. 72:12-14).

Ludzie nie będą więcej pracować na próżno ani dokonywać przykrych zadań, lecz każdemu powie-
dzie się w jego przedsięwzięciach (Izaj. 65:23;
60:17). Nie będzie tam żadnego wyzysku ani ubo-
stwa, lecz każdy w spokoju będzie korzystał ze
swych dóbr (Izaj. 65:22; Mich. 4:4). Cieszymy się
widząc, że wielu obecnie wierzy i uczy prawdy
na ten temat. Lecz należy podjąć dalsze kroki.

KROK 2 – LUDZKOŚĆ PRZYWRÓCONA DO DOSKONAŁOŚCI

Ponadto podczas Tysiącletniego Pośredniczącego Królestwa rządów Chrystusa i Jego prawdziwego Kościoła, cała ludzkość, która przyjmie Chrystusa, odda, czyli poświęci się Bogu i posłusznie będzie wypełniać swoje poświęcenie, będzie stopniowo podnoszona do ludzkiej doskonałości, uzyska *restytucję*. Dz.Ap. 3:19-21 mówią nam: „Niebiosa muszą przyjąć [zatrzymać, Wilson, Diaglott]” Jezusa Chrystusa – to znaczy, Jego drugi adwent nie rozpocznie się, „aż nadejdą czasy restytucji [odnowienia, ASV, NASB, Berkeley] wszystkich rzeczy, które Bóg przepowiedział przez usta wszystkich Swoich świętych proroków od początku świata”. Restytucja oznacza powrót do pierwotnego stanu. Pierwotnym stanem ludzkiej rodziny był obraz i podobieństwo Boże, czego przykład stanowili ojciec Adam i matka Ewa. Przez obraz Boży rozumiemy doskonałość istoty, stan określany jako „bardzo dobry” (1 Moj. 1:26, 27, 31; Żyd. 2:6-8); a przez podobieństwo Boże rozumiemy panowanie człowieka nad ziemią, tak jak Bóg jest Władcą nad wszechświatem (1 Moj. 1:26, 28, 29; Mat. 25:34). Obraz Boży sugeruje doskonałość zdolności fizycznych, umysłowych, moralnych i religijnych. Adam i Ewa przed upadkiem byli przykładami tej doskonałości. Podobieństwo Boże sugeruje opiekę doskonałych władców nad doskonałą ziemią. Lecz jak wskazuje Święty Paweł (Żyd. 2:8), obraz i podobieństwo Boże (pierwotna doskonałość istoty i panowania) zostały

utracone; i w miejsce obrazu Bożego nastąpiła fizyczna, umysłowa, moralna i religijna degradacja. W miejsce podobieństwa Bożego nadeszła tyrania/bezwzględność przeklętej ziemi nad człowiekiem, która ciemni go, aż skończy się jego życie (1 Moj. 3:17-19). Wszystkie te wersety zapewniają nas, że to przyszło na człowieka z powodu grzechu ojca Adama (1 Moj. 3:1-24; Rzym. 5:12-21; 1 Kor. 15:21, 22). Obecnie ludzka rodzina jest jedynie ruiną tego, co było w Adamie i Ewie. Ten smutny, zrujnowany stan naszego rodu, głęboko przemawiał do współczucia naszego Stwórcy, który podczas wyroku (śmierci, a nie wiecznych mąk), jako przejawu Swego niezadowolenia, pamiętał o Swym miłosierdziu do potępionego i upadłego człowieka, w zesłaniu Swego umiłowanego Syna na świat, jako ceny odkupienia człowieka ze śmierci (1 Tym. 2: 4-6; Mat. 20:28; Jana 3:17; Rzym. 5:7, 8, 16-19). Tak jak w pierwszym adwencie Chrystus miał złożyć cenę okupu (w Wieku Ewangelii, będącym czasem pomiędzy adwentami, przeznaczonym na wybór Jego Oblubienicy, błogosławieństwa z okupu stały się dostępne tylko dla Kościoła Chrystusowego), tak Jego drugi adwent ma na celu udostępnić cenę okupu dla uzdrowienia niewybranych, w *restytucji*, powrocie do pierwotnego stanu, z resztek utraconego obrazu i podobieństwa Bożego, przeniesionego na wszystkich drogą dziedziczenia przez grzech Adama. Śmierć bezgrzesznego człowieka „Chrystusa Jezusa” (1 Tym. 2:3-6) dostarcza zasługi dostatecznej do uwolnienia wszystkich z potępienia przez grzech Adamowy i gwarantuje sposobność uzyskania zupełnego wyzwolenia z jego skutków, *restytucję* do pierwotnej doskonałości Adamowej. I wśród innych rzeczy, ma to doprowadzić do odzyskania chwalebного obrazu Boga, do zaoferowania ludzkości doskonałych ciał, umysłów i serc oraz do odzyskania wspaniałego podobieństwa Bożego (zaoferowania ludzkości doskonałego panowania nad edeńską ziemią), które Chry-

stus przywróci tej ziemi. Wszyscy, którzy przyjmą i będą posłuszni rozsądnym wymaganiom Tysiącletniego Królestwa Chrystusa, otrzymają wszystkie te błogosławieństwa. Restytucja lub powrót zawiera myśl nie tylko doprowadzenia do edeńskich warunków, doskonałej ekologii na ziemi, lecz także udoskonalenia chętnych i posłusznych z ludzkości, ponieważ Adam był doskonały. Ludzkość w ogólności została stworzona, by żyć *na ziemi*, nie *w niebie*. Adam i Ewa musieli zostać wypędzeni i mieć zabroniony wstęp do Ogrodu Eden przez aniołów z płomienistym mieczem, bo w innym razie nadal jedliby z drzew żywota i żyliby na ziemi jako doskonali ludzie, nie doznając śmierci (1 Moj. 3:22-24).

Jedynie wybrani, wyjątek w ogólnej regule wobec ludzkości, będą żyć wiecznie w niebie, jako swym wiecznym mieszkaniem (Żyd. 10:34; 1 Piotra 1:4) – wszyscy inni ze zbawionej ludzkości otrzymają zbawienie restytucyjne i życie na ziemi. Nauka o *restytucji* także jest ważnym krokiem w zrozumieniu Boskiego Planu i jesteśmy zadowoleni, gdy dowiadujemy się, że wielu przyjmuje ją i uczy o niej. Lecz jest coś więcej.

KROK 3 – ŻYWI I UMARLI SKORZYSTAJĄ

Ponieważ Boskie sposoby są sprawiedliwe i bezstronne (Ezech. 18:29-32) i ponieważ sama śmierć nie zmienia charakteru, nie tylko *żywi* skorzystają i w Tysiącleciu otrzymają sposobność ziemskiego zbawienia, lecz także *umarli*, którzy nie otrzymali sposobności zbawienia w tym życiu – ci, którzy nie otrzymali pięciu błogosławieństw z Żyd. 6:4, 5. „Albowiem to jest rzecz dobra przed Bogiem, Zbawicielem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni [od potępienia Adamowego], i do znajomości [epignosis, dokładnej wiedzy] Prawdy przyszli” (1 Tym. 2:3-6). Ci, którzy umarli bez tej wiedzy, muszą zostać wzbudzeni z umarłych, jeśli mają ją otrzymać i Bóg udzieli im tej wiedzy. Po udzieleniu tej wiedzy

Prawdy, każda jednostka z niewybranej ludzkości otrzyma możliwość przyjęcia Chrystusa, poświęcenia się Bogu i okazania posłuszeństwa. Ci, którzy będą wierni na tej dobrej drodze, otrzymają życie wieczne na ziemi. Wszyscy inni zostaną odcięci od życia, wytraceni spośród ludzi (Ps. 145:20; Dz.Ap. 3:23; Obj. 20:12-15; 21:8). Bóg jest „Zbawicielem wszystkich ludzi [przez Chrystusa, od potępienia Adamowego], a szczególnie [do życia wiecznego] tych, którzy wierzą” (1 Tym. 4:10). Nasza broszurka: *Czy jest nadzieja dla kogokolwiek z niezbawionych zmarłych?* podaje wiele biblijnych powodów wskazujących, że jest taka możliwość dla tych, którzy nie mieli jej w tym życiu. Na przykład Ps. 22:28-30; Mat. 12:31, 32; Jana 1:9; 12:32; Łuk. 2:10-14; Filip. 2:6-11; Ezech. 16:44-63. Aby naprawdę zrozumieć Boski Plan zbawienia dla ludzkości, bardzo ważne jest, abyśmy wyraźnie pojęli tę biblijną prawdę na temat restytucji, czyli powrotu do pierwotnego stanu, dla niewybranych umarłych, jak również dla żyjących niewybranych.

KROK 4 – WIECZNE KRÓLESTWO NA ZIEMI

Królestwo Boże na ziemi, z przywróconą ludzkością (niewybranymi) żyjącą na ziemi, ma istnieć nie tylko do końca 1000 lat, lecz wiecznie. Jest to jasno wskazane przez wiele wersetów, takich jak Dan. 2:35, 44; 7:13, 14, 18 (zauważmy, że jest tutaj powiedziane: „aż na wieki i aż na wieki wieczne”), 22, 27 (zwróćmy uwagę, że to Królestwo nie jest w niebie, lecz „*pod* wszystkim niebem” – Mat. 6:10); Obj. 11:15; 21:1-4. „Teraźniejszy zły świat” (Gal. 1:4), z jego „niebiosami”, jego rządzącymi władzami – szatanem i jego podwładnymi (2 Kor. 4:4) i „ziemią”, ludzkim społeczeństwem, tak jak jest obecnie zorganizowane, ma być zniszczony w obecnym, wielkim „ogniu” zniszczenia, w wielkim ucisku (2 Piotra 3:7-13). Lecz planeta ziemia została stworzona, by była zamieszkała przez ludzkość i to zamieszkała wiecznie (Izaj. 45:18; Ps. 115:16; Kazn. 1:4). Nowa ziemia, nowy porządek społeczny z przywróconymi i udoskonalonymi zbawionymi z ludzkości, żyjącymi na niej w pokoju, bezpieczeństwie i szczęściu, ma istnieć wiecznie, podob-

nie jak nowe niebiosy, nowe duchowe rządzące władze, wybrani Boży (Izaj. 65:17; 66:22; 2 Piotra 3:13). Radujemy się z tej wspaniałej perspektywy, „A każde stworzenie, które jest w niebie i na ziemi... słyssałem mówiące: błogosławieństwo i cześć, i chwała, i siła niech będzie Temu, który siedzi na tronie i Barankowi na wieki wie-

ków” (Obj. 5:13, KJV). Zachęcamy wszystkich do studiowania, przyjmowania i nauczania tych wspaniałych biblijnych prawd. Po szczegóły odsyłamy do naszych książek: *Boski Plan Wieków* i *Tysiąclecie* oraz naszej broszury *Królestwo Boże – niebiańskie i ziemskie*. BS '13, 42-45

NIE SĄDŹ KOGOŚ DŁATEGO, ŻE GRZESZY INACZEJ NIŻ TY

SIEDEM BIBLIJNYCH AKSJOMATÓW

Aby interpretacja Biblii była prawdziwa, musi być zgodna:

1. Sama ze sobą.
2. Z każdym biblijnym wersetem.
3. Z każdą doktryną biblijną.
4. Z mądrością, sprawiedliwością, miłością i mocą Boskiego charakteru.
5. Z Okupem Chrystusa.
6. Z faktami.
7. Z celami Biblii.

(Aksjomat – gr. *axioma*, *prawda*; *oczywista prawda*, *zdanie lub twierdzenie powszechnie przyjęte za prawdziwe*.)

CZY PRZETRWA JEGO DZIEŁO?

CZY przetrwa dzieło Sługi Onego?
O tak, możemy być pewni tego.
Wierny, mądry i szczerzy był, bowiem
Podał nam prawdy dawne i nowe.

Choć błąd szatana roztacza swój urok
I światłość skrywa pod czarną chmurą,
Bóg wszystkim wstrząśnie, wszystko przemoże,
Usunie to, czego popierać nie może.

I znów Prawda na ziemi powstanie,
W czystości swej wiecznej pozostanie,
Sztuczkami szatana niezwyciężona,
W żadnym szczególe niezmienniona.

Czy przetrwa dzieło Sługi Onego?
O tak, z całą czystością i dobrem jego!
Choć grzech i błąd dziś się jeszcze panoszy,
Światłość dnia nadchodzącego wnet je rozproszy.

W BOSKICH RĘKACH

JEŚLI BÓG WYBIERZE ZA CIEBIE...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWA DECYZJA

JEŚLI BÓG POPROWADZI CIĘ...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWY KIERUNEK

JEŚLI BÓG ZAPLANUJE ZA CIEBIE...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWY CZAS

JEŚLI BÓG WYMIERZY ZA CIEBIE...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWA PORCJA

JEŚLI BÓG POMOŻE CI...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWA TROSKA

JEŚLI BÓG POU CZY CIĘ...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWA NAUKA

JEŚLI BÓG PRZESZKOLI CIĘ...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWE PRZYGOTOWANIE

JEŚLI BÓG UDZIELI CI RADY...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWA PERSPEKTYWA

JEŚLI BÓG BĘDZIE WALCZYĆ ZA CIEBIE...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWY REZULTAT

JEŚLI BÓG BĘDZIE DZIAŁAĆ ZA CIEBIE...
TO BĘDZIE WŁAŚCIWY WYNIK

Namaszczenie Dawida przez Samuela

1 Księga Samuela 16:1-13

HISTORIA wybrania Dawida, młodego pasterza, na króla Izraela, jest bardzo interesująca zarówno dla młodzieży, jak i dla dorosłych. Prorok Samuel, który dokonał namaszczenia, działał pod szczególnym kierownictwem Pana. On sam był poświęcony PANU już od dzieciństwa. Gdy nadszedł czas, aby namaścić następcę króla Saula, przywołał wszystkich synów Isajego. Była to zająca rodzina i prorok spodziewał się, że każdy kolejny syn będzie tym właściwym, lecz Bóg kierował inaczej. O Dawidzie, chłopcu, który pasł owce, nie pomyślano, dopóki wszyscy inni nie zostali odrzuceni; wówczas przyprowadzono Dawida i PAN wskazał, że to właśnie on ma być namaszczony – 1 Sam. 16:1-13.

Historia Dawida ma dla nas szczególne znaczenie, ponieważ imię Dawid znaczy umiłowany i ponieważ on przedstawiał Chrystusa – Jezusa i Jego wiernych braci, Kościół, szczególnie umiłowanych przez Boga, wybranych, którzy mają odziedziczyć Mesjańskie Królestwo.

Dawid został namaszczony na długo przedtem, zanim został królem. Tak i Chrystus otrzymał namaszczenie Duchem Świętym przy swoim chrzcie, a Kościół otrzymał namaszczenie podczas Pięćdziesiątnicy – wiele lat przed ustanowieniem Mesjańskiego Królestwa. Utrapienia i próby Dawida miały go przygotować do sprawowania urzędu króla. Podobnie doświadczenia i trudności Kościoła, Głowy i Ciała miały dostosować i przygotować go do Królestwa.

W typycznym Izraelu urząd kapłański był sprawowany jako oddzielny od urzędu królewskiego, lecz w Chrystusie te dwa urzędy zostały połączone. Zostało to zobrazowane w podwójnym urzędzie Melchizedeka, który był kapłanem na tronie, czyli królewskim kapłanem. Podobnie Chrystus, Głowa i Ciało, będzie antytypicznym Królewskim Kapłaństwem, aby panować przez tysiąc lat. Jest to w harmonii z oświadczeniem Świętego Piotra, „wy jesteście... królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym”. Jest to zgodne z oświadczeniem, że ci, którzy ma-

ją udział w pierwszym zmartwychwstaniu, będą królami i kapłanami Bożymi i będą panować z Chrystusem tysiąc lat – Objawienie 20:6; 5:10; 1 Piotra 2:9.

Pytania do Lekcji 39

- * Czym zajmował się Dawid w czasie swego namaszczenia?
- Jaki czyn Dawida, jako pasterza, wskazywał na jego odwagę? 1 Sam. 17:34-37.
- * Ilu synów miał Isaj? 1 Sam. 16:10, 11.
- * Którym synem był Dawid? Jaki był jego wygląd? 1 Sam. 16:12?
- * Na jakim instrumencie grywał Dawid i jak dobrze grał? 1 Sam. 16:14-23.
- Kto dokonał namaszczenia i dlaczego najstarszy nie został namaszczony? 1 Sam. 16:6, 7.
- * Kiedy Samuel został poświęcony PANU? 1 Sam. 1:27, 28. Akapit 1.
- * Co znaczy imię Dawid?
- * Czego typem jest namaszczenie Dawida? Akapit 2.
- * Kiedy Chrystus otrzymał namaszczenie?
- * Kiedy został namaszczony Kościół?
- * Czego dokonały utrapienia i próby Dawida?
- Czego obrazem były utrapienia i próby Dawida? Akapit 3.
- Jakie dwa urzędy były sprawowane oddzielnie w Izraelu?
- * W kim te urzędy są połączone?
- Jak to zostało zilustrowane?
- * Kto będzie antytypicznym Królewskim Kapłaństwem?
- * Jak długo oni będą panować? Akapit 4.

* Pytania zaznaczone gwiazdką są przeznaczone szczególnie dla dzieci.